Andrej SLÁDKOVIČ

Básnik, literárny kritik, evanjelický farár

- vlastným menom Andrej Braxatoris
- narodil sa 30.3.1820 v Krupine ako jeden zo štrnástich detí
- študoval v Krupine, v Banskej Štiavnici, v Bratislave a teológiu na univerzite v Hale
- v roku 1841 sa spolu so Samuelom Jurkovičom pričinil o založenie „slovenského národného divadla„ v Sobotišti
- v roku 1847 bol vysvätený za kňaza a začal pôsobiť ako evanjelický farár v Hrochoti
- počas revolúcie v rokoch 1848-1849 veril, že ideály slobody, vernosti a bratstva preniknú do vedomia národov a budú určujúce pre kultúrno – spoločenský život
- v roku 1849 bol zaistený a vyšetrovaný

- bol zakladajúcim členom Matice slovenskej a členom jej literárneho odboru
- významná bola jeho redaktorská činnosť v mesačníku Noviny malých, kde písal pre deti a mládež
- bol nielen autorom a básnikom ale aj prekladateľom z ruštiny, francúzštiny a neskôr aj z nemčiny
- bol pod silným vplyvom Ľudovíta Štúra a patril k vedúcim osobnostiam jeho družiny
- ako člen Matice slovenskej sa zúčastnil na revitalizácii slovenského života
- udržiaval kontakty s poprednými predstaviteľmi slovanských národov
- jeho myšlienkovú orientáciu ovplyvnila aj Hegelova filozofia
- popri pastoračnej činnosti sa venoval aj náboženskej spisbe
- život mu dal podnet k napísaniu jeho najslávnejšej básnickej skladby Marína, ktorá je oslavou konkrétnej lásky k žene, ale aj k národu
- Marína a lyricko-epická báseň Detvan sú považované za vrcholy jeho básnického diela

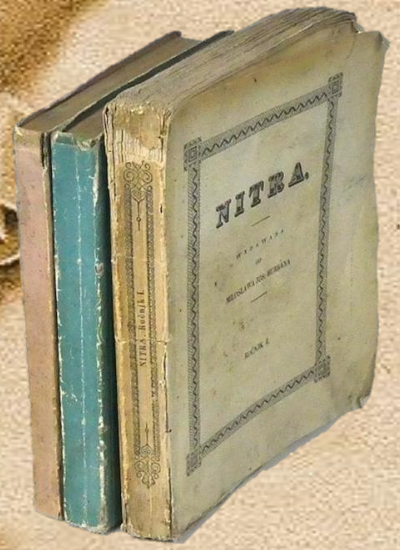

- prvé básne prezentuje v almanachu Nitra
- vo svojej romantickej poézii spája podnety slovenského folklóru s filozofickou predstavou o ideálnej mravnosti, kráse a dokonalosti človeka
- silným inšpiračným zdrojom boli vlastné zážitky, citový život, osobné konflikty, hľadanie životnej rovnováhy v zložitej situácii v národnom a spoločenskom živote
- vyjadroval sa k rôznym životným otázkam, objavoval i „neobjavenú“ krásu v slovenskej prírode, v ľude a jeho kultúre
- v jeho básňach sa objavujú národnobuditeľské a národno obranné prvky

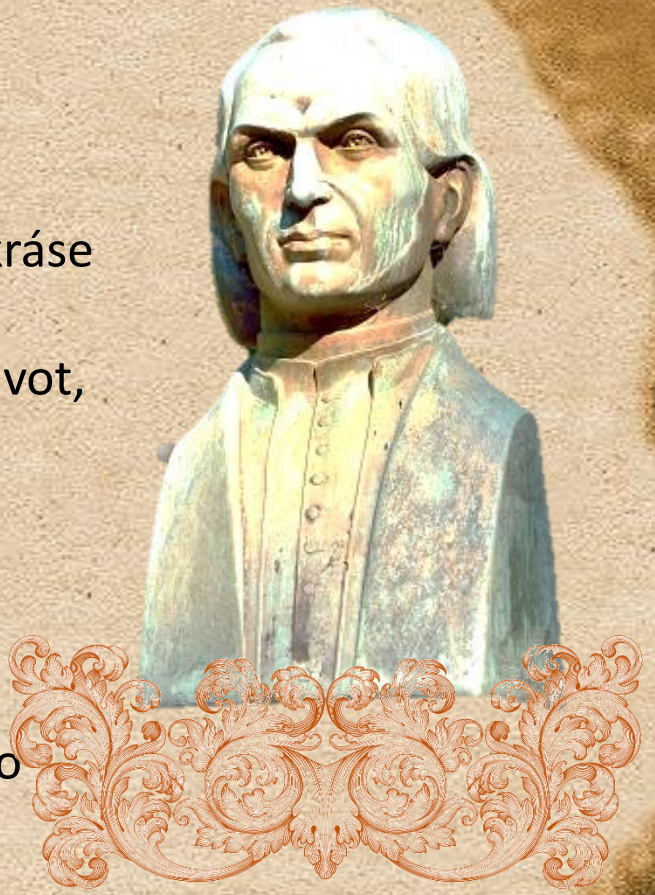

Marína

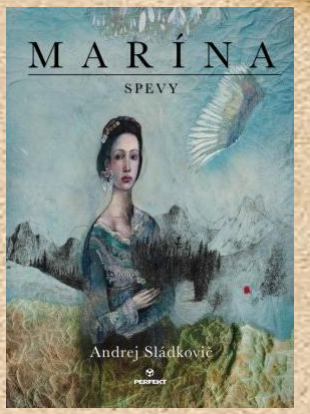

- s vlastným ľúbostným zážitkom, ale i s predsudkami niektorých štúrovcov sa vyrovnal v básnickej skladbe Marína
- skladba má dve veľké časti.
- prvá, lyricko-epická, zobrazuje nešťastnú lásku k Márii Píšlovej.
- v druhej časti, reflexívno-symbolickej, láska nadobúda nadosobný, spoločenský charakter
- v básni sa odkrývajú momenty básnikovej nešťastnej lásky
- Marína na nátlak rodiny dáva prednosť hmotnému zabezpečeniu
- v nasledujúcej časti sa Marína mení na vidinu
- autor cez dielo spoznáva podstatu svojho života
- záver skladby nevyznieva tragicky, ale ako spomienka na krásnu lásku
- „láska sa nekončí, lebo je „diamant, ktorý v hrudi nehnije“